

Da denne Sag vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Forslag² til Finantslov for 1885—86, gjør Udvalget ingen Indstilling.

49. Fra Husmand Niels Madsen af Borup, Brande Sogn, om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 13de Januar 1885 af Folkethingmanden for Veile Amts 4de Valgfreds, S. Førgensen.)

Andrageren oplyser, at han ved Krigen^s Udbrud i 1864 blev udstreven til Krigstjeneste og gjorde Felttoget med, indtil han den 4de April ramtes af en Granatstump, der knuste venstre Halvdel af Kravebenet, hvorefter han indlagdes først paa Lasarettet i Sønderborg og senere i Sølvgadens Kaserne, indtil han om Sommeren blev udstreven. Han modtog da midlertidig Understøttelse som Invalid i 3 Aar; men da Venbrudet var lægt, og den daværende Distriktslæge ikke mente at kunne henregne ham blandt de egentlige Invalider, mistede han den, skjøndt hans Helbred var svækket og hans Arbeidsevne forringet. Andrageren, der er 47 Aar gammel, gift og har 7 Børn, hvoraf det ældste er 12 Aar, eier siden 1871 en Eiendom paa c. 20 Tdr. Land i Borup, som han imidlertid angiver ikke selv nu at kunne drive, fordi den Svækkelse i Arbeidskraften, der er en Følge af den modtagne Saar, efterhaanden har gjort ham det umuligt at udføre det med Jordens Behandling og Dyrkning forbundne strænge Arbeide. Han har derfor siden 1876 udført Bestillingen som gaaende Landpost i Brande Sogne, hvorfor han oppebærer en aarlig Betaling af c. 500 Kr., men som han imidlertid angiver, ikke oppejer, hvad han maa betale for fremmed Arbeidskraft til Jordens Dyrkning, fordi han ikke selv kan besørge denne. Han fremhæver at hans legemlige, ved Saaret fremkaldte Svækkelse stedse gjør ham det mere og mere besværligt at udføre Bestillingen som gaaende Landpostbud, da hans Brykt er angrebet og Posttjenesten, særlig om Vinteren ad lange, tidt meget daarlige Veie i Regn, Sne og Kulde anstrænger ham. Naar han derfor nødes til at opgive denne Bestilling, er han uheldig stillet, da han saa kun har sin lille Eiendom tilbage, ved hvilken han ikke kan forsørge sin Familie, fordi han ikke kan drive den uden fremmed Hjælp. Han andrager derfor om Folkethingets Bistand til at erholde Invalideforsørgelse, efter at Finantsministeriet har afslaaet et Andragende derom,

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

50. Fra Beboere i Nørre Bjært om Statstilskud til Opførelsen af en Kirke sammesteds. (Indbragt den 13de Januar 1885 af Folkethingmanden for Veile Amts 2den Valgfreds, Berg.)

I Følge Andragendet har man i Etlang Sogns sydlige Halvdel følt stor Trang til en Kirke i Nørre Bjært, og derfor oftere arbeidet for denne Sags Fremme, hvilket imidlertid altid har maattet opgives, navnlig fordi Sognepræsten allerede havde 2 Kirker, hvori han maatte forrette Tjeneste. Deirkelige Autoriteter, saavel Provsten som Bispen og Ministeriet have vist deres Støttemænd for Sagen, særlig har Ministeriet ved Etlang og Sønder Vilstrup Præstecombedes Befættelse under 17de Marts 1883 bestemt, at den ny Præst skal være pligtig til ved Formands pensionens Dphør at finde sig i de Bestemmelser, som maatte blive tagne angaaende Ordningen af Pastoratetsirkelige Forhold, samt til dertil at afgive aarlig af Embedets Indtægter 3,000 Kr. eller en tilsvarende Kornafgift efter Kapitelstaxt, hvorved Vønningen til Præstegjerningen er sikret. Dette har havt til Følge, at Sagen paany er optagen, og at Beboerne have tegnet i Forhold til deres Evne temmelig betydelige Bidrag til Kirkens Opførelse og Vedligeholdelse, hvilke dog ikke ere store nok, til at de for det Første kunne se deres Dnske opfyldt, hvorfor de henvende sig til Rigsdagen med Bøn om dens Medvirkning til Sagens Fremme ved Tilstaaelsen af et Statstilskud. Den nye Kirke tænkes opført i eller ved Nørre Bjært for Etlangs Sogns sydlige Halvdel, der beslaar af Nørre Bjært By med Størstedelen af Nørre Bjært Skov samt Byerne Dreiens og Strandhuse, med en Befolkning af 164 Familier med omtrent 787 Personer. Kirkeveien, der nu er indtil 1 Mil lang og meget bakket, vil blive $\frac{1}{2}$ Mil kortere, hvilket er af stor Betydning, da 131 Familier ikke have Kjøretøi og næsten alle ere Smaakaarfolk. Det oplyses, at næsten alle